

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת מוֹשְׁפָטִים

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶזׁשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך י"א - חלק י"ח

קונטרס 318

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

כַּד אַתְחַבֵּר אַב"א וְאַיְמ"א, וְהָהוּא אָב הוּא, מְרוּחָא
דְּגַנְיָו בְּעֵתִיק יוֹמִין, בֵּיה אַתְגְּנִיז הָאִי אַוִּירָא,
וְאַכְלִיל לְנִיצוּצָא, דְּנַפְק מְבוּצִינָא דְקַרְדֵּינוּתָא דְגַנְיָו
בְּמַעוּי דְאַיְמָא. וְכַד אַתְחַבְרוּ תְרוּוִייהוּ, וְאַתְכְּלִילוּ דָא
בְּדָא. נְפִיק גּוּלְגֻלְתָּא חַד פְּקִיפָא, וְאַתְפְּשֵׁט בְּסִטְרוּי,
דָּא בְּסִטְרָא דָא, וְדָא בְּסִטְרָא דָא. כְּמָה דְעֵתִיקָא
קַדִּישָׁא תֵּלַת רִישֵׁין אַשְׁתַּכְּחוּ בְּחַד, כַּד פְּלֵא אַזְדַּמֵּן
בְּתֵלַת רִישֵׁין, כְּמָה דְאַמִּינָא.

בְּהָאִי גּוּלְגֻלְתָּא דְזֻעִיר אַנְפִּין, נְטִיף טַלָּא מְרִישָׁא
חַוִּירָא (וְאַחִיד לֵיה), וְהָהוּא טַלָּא אַתְחִיז בְּתַרִי
גּוּוּנִי. וּמִנֵּיה מִתְּזַן חֻקְלָא דְתַפּוּחִין קַדִּישֵׁין. וּמִהָאִי טַלָּא

ספר מאורות הזהר

עֲלָה וְנִשְׁמַע קוֹל בְּכִיָּה מִהֶאֱשָׁה, אִם הֵילֵד הִמַּת, שְׂבָנָה הֶרְאִשׁוֹן וְהִיחִידִי שְׁהִבִּיאָה
אוֹתוֹ עַל תְּגַלְחָתוֹ הֶרְאִשׁוּנָה אֵין, וְנִתְּפַךְ לְתוּגָה שְׂמַחְתָּה.

ד. וְאַנִּי בְּעֵינֵי רְאִיתִי אֶת הֵילֵד מְנַח בְּחֶדְרוֹ עַל הָאָרֶץ יֶרֶק וּמַת, וְכִלְנֹו נְצִטְעֶרְנֹו
מָאד מָאד עַל נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל וְצֶעַר אִמּוֹ, וְלֹא יְכַלְנֹו בְּשׁוּם אַפֵּן מְרַב צֶעַר לְעִשׂוֹת
קַדוּשׁ וְלִסְעֵד אֶת סְעֻדַת שְׂבַת קֹדֶשׁ בְּבִקְרָה.

ה. וְהִנֵּה פְתָאִים קָמָה אִם הֵילֵד וְחֻגְרָה מְתַנְיָה כְּאַשְׁת חֵיל, וְלִקְחָה הֵילֵד הִמַּת עַל
יְדֵיהּ וְיִרְדֶּה עִמּוֹ לְמִטָּה בְּבֵית הַכְּנֶסֶת שְׁעַל יַד הַצִּיּוֹן הַקְּדוּשׁ הַרְשָׁב"י, וְהִנֵּחְתוּ עַל
הַרְצָפָה שְׁעַל יַד הַצִּיּוֹן הַקְּדוּשׁ, וּבִקּוֹל מֵר צוֹרַחַת וּבְכִכִּי צֶעֱקָה אִם הֵילֵד: הוּי צְדִיק
צְדִיק רַבִּי שְׂמַעוֹן! הִנְנִי אֲמַתְךָ בְּאִתִּי לְכָאן לְכַבּוֹדְךָ לְגַלְחַת בְּנֵי הַיְחִידִי הֶרְאִשׁוֹן אֲשֶׁר

הַקְדָּמָה לְזוּהַר תַּתְק"ס חֲלָקִים - מִבְּצַע "יַחַד כָּל יִשְׂרָאֵל"

יִשְׂרָאֵל ה'קְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים ה'מָה בְּלוּלִים כָּל שָׁשִׁים רְבּוּא נְשֻׁמוֹת בְּתוֹךְ סֵפֶר הַזוּהַר, בְּדַבְּרָתָב רַבִּינוּ הַקְדוֹשׁ הַרְמַח"ל זִי"ע בְּאַגְרוֹתָיו. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד יִטְמִין עַצְמוֹ בְּסֵפֶר הַזוּהַר הַק' בְּמִיחָד בְּדוֹרְנוּ דְרָא בְּתַרְאָה וְדוֹר אַחֲרוֹן. וְיִזְהַר (זַהַר חֲלָק ג') דָּף קנ"ג: בְּרַעֲיָא מְהִימְנָא כְּתַב דְּהוּא "תִּיבַת נַח" שְׁמַצִּיל מִפְּנֵי הַמְּבּוּל הַנּוֹרָא. וְלִזוּהַ תַּתְקַן הַרְמַח"ל זִי"ע דִּיקְבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל לְלַמּוֹד זוּהַר זוּהַר יִתְבַּטְּלוּ כָּל הַגְּזֵרוֹת - וְיִצְמַחוּ הַיְשׁוּעוֹת בְּצִמְחַת קֶרֶן דְּדוֹד בְּמַהֲרָה. (וְעַיֵן בְּסֵפֶר זְכוּתָא דְרַשְׁבִּי).

כְּתַב בְּשֵׁדֵי חֲמוֹד (מַעֲרַכַת מ' סוּף בְּלָל קצ"ח) וז"ל: מִצְוָה שְׁעוֹשִׁים אוֹתָהּ הַרְבֵּה בְּנֵי אָדָם בְּשִׁתְפוּת, כָּל אֶחָד נוֹטֵל שְׂכָר כְּאִילוּ עֲשָׂאָה כּוֹלָה לְבָדוּ, וּמִטַּעַם זֶה נוֹהֲגִים כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת חִבּוּרַת ש"ס וּמְחַלְקִים הַש"ס בֵּין כְּמָה בְּנֵי אָדָם, שְׂכָל אֶחָד לֹקַח מִסְכַּת אַחַת, וְעוֹשִׁים סִיּוּם פְּעַם אַחַת בְּשָׁנָה, וְכֵן חִבּוּרוֹת שְׁחַלְקוּ בִּינֵיהֶם לְלַמּוֹד סֵדֶר מְשֻׁנוּת, וְשׁוֹרַת הַדִּין נוֹתֶנֶת שִׁטּוֹל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שְׂכָר כְּאִילוּ לַמּוֹד הַש"ס כּוֹלוּ, עַב"ל. - שְׁמַחַת סִיּוּם סֵפֶר הַזֶּה: הַרְבֵּי רַבִּי בְּרוּךְ נֶכַד הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִיע"א, נִהַג בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בַּיּוֹם ל"ג בְּעַמּוֹר לַעֲשׂוֹת סִיּוּם סִפְרֵי הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ, וְאַחַר הַסִּיּוּם לִקַּח הַסֵּפֶר הַזֶּהר בְּיַדִּי קְדוֹשׁ וְרַקֵּד כְּמָה שְׁעוֹת, וְאַחֲרֵי רְקוּדִין דְּקִדְשָׁה מְשֻׁמַּחַת הַיּוֹם וּמְשֻׁמַּחַת הַתּוֹרָה נֶשֶׁק בְּפִי קְדוֹשׁ אֶת סֵפֶר הַזֶּהר וְאָמַר בְּזֶה הַלְשׁוֹן, "אֵיךְ קָעַן דִּיךְ, אֲוֹן דוּ קַעֲנִסְט מִיךְ" [פִּירוּשׁ: אֲנִי מִפְּכִיר אוֹתְךָ, וְאַתָּה מִפְּכִיר אוֹתִי]. (טַעֲמֵי הַמְּנַהֲגִים).

קְרִיאַת גְּדוּלֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּשֵׁנַת תַּרפ"א: מַעֲלַת לַמּוֹד הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ אֲשֶׁר הוּא מְבַטֵּל כָּל מִינֵי פְרַעֲנִיּוֹת וְגִזְרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת וּמוֹתָנָא וְחִרְבָּא וּבְזָה מַעֲלָמָא... לְשַׁקֵּד עַל לַמּוֹד הַזֶּהר לְגַמֵּר בְּאַרְץ וּבְחוּצָה לְאַרְץ אֶלֶף סִיּוּמִים... וּבְרוּר כִּי גַם אֲנִשֵׁי חוּץ לְאַרְץ יַעֲלֶה הַלַּמּוֹד שְׁלָהֶם עִם אֲנִשֵׁי עִיר הַקְדוֹשׁ בְּמִסְלַת בֵּית קְדוֹשׁ הַקְדוֹשִׁים בְּסוּד כָּל יִשְׂרָאֵל עַרְבִים זֶה בְּזֶה, וְנִכְנַס לְשָׁנָה חֲדָשָׁה שְׁנַת גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה בְּרַחֲמִים עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ... סִיּוּם זַהַר לְעַלּוּי מִזֵּל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל כָּל הַצָּרִים אוֹתָם עֲלִיּוֹנִים וְתַחַתּוֹנִים, וְיִפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ וְיִקְלַקֵּל מַחֲשָׁבוֹתָם וְלֹא תַעֲשִׂינָה יְדֵיהֶם תּוֹשִׁיָה, וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֵן לְבִטָּח וְנִרְאָה בְּנַחֲמַת צִיּוֹן, וּבְמַהֲרָה יִתְקַיֵּים וְיִקְרָאתָם דְּרוּר בְּאַרְץ אֲבִיךָ.

הַלּוּמְדִים בְּחִבּוּרָה - כָּל אֶחָד כְּמָה דְקוֹת וּמְשִׁתְּתָפִים וּמְתַאֲחָדִים בְּרַצוֹנָם, עוֹלָה לָהֶם לְכוֹלֵם שְׁלַמְדוּ כָּל הַזוּהַר, וְכַף נוֹכַל בְּשִׁבַע דְקוֹת לַעֲשׂוֹת סִיּוּמֵי זוּהַר לְאַלְפִים, וְיִתְקַיֵּים בְּנוּ דְבְרֵי הַנְּבִיאִי יִשְׁעִיָה (פֶּרֶק ס' כ"ב) "הַקְטֵן יְהִיָה לְאַלְף" שְׁאֲפִילוּ בְּדוֹרְנוּ הַנְּמוּךְ - יוֹכַל לְהַחֲשֵׁב לְשֵׁר הָאֶלֶף, שְׁסִים כָּל הַזוּהַר, וּבְפִלָּא יוֹעֵץ (עַרְף רַבִּים) כְּתַב: וּכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְתוֹרָה דְרַבִּים וְתַפְלָה דְרַבִּים וְכָל מִצְוָה הַנְּעִשִׂית בְּרַבִּים, הִנֵּה כִּי בֵן רַאוּי לְכָל אָדָם לְהַתְחַבֵּר עִם יְרֵאֵי ה' וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ וְלִקְיִים מְאָמֵר דְּדוֹד הַמְּלָךְ ע"ה (תְּהִלִּים קי"ט ס"ג) "חֲבֵר אֲנִי לְכָל אֲשֶׁר יִרְאוּךָ". עַב"ל.

עַל סִיּוּם "כָּל סֵפֶר הַזֶּהר" בְּגִירְסָא מְצִינוּ מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת אֲזוּ סַעֲדַת מִצְוָה וּלְפַטֵּר בְּכוּרִים מִתַּעֲנִית בְּעַרְב פֶּסַח. (סֵפֶר דְרָף אר"ץ מְנַהֵגֵי יְהוּדֵי אֲרַם צוּבָה חֲלָק א' עַמּוּד כ"ז). (וְעַיֵן בְּשׁוֹרַת פְּרַחֵי כְּהוּנָה חֲלָק אר"ח ס' י"ג)... וּמִמִּילָא כָּל שְׁכָן בְּלַמּוֹד הַזוּהַר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

דגולגלתא דא, טחנין מנא לצדיקייא לעלמא דאתי,
 וביה זמינין מתייא לאחייא. ולא אזדמן מנא דנפל
 מהאי טלא, בר ההוא זמנא בזמנא דאזלו ישראל
 במדברא, וזן להו עתיקא דכלא, מהאי אתר. מה דלא
 אשתבח לבתר. הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (שמות טז) הַנְּנִי
 מִמִּטִּיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם. כְּמָה דְאֵת אָמֹר (בראשית
 כז) וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וְגו'. הַאי בַּהֲהוּא
 זְמַנָּא. לְזְמַנָּא אַחְרָא תְּגִינֵן, קָשִׁים מְזוֹנוֹתֵינוּ שֶׁל אָדָם
 קָמִי קֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהָא בְּמִזְלָא תְּלִיָּא בְּמִזְלָא
 וְדָאִי. וְעַל כֵּן בְּנֵי חַיִּי וּמְזוֹנֵי, לָאוּ בְּזִכּוֹתָא תְּלִיָּא
 מְלִתָּא, אֵלָא בְּמִזְלָא תְּלִיָּא מְלִתָּא, וְכִלָּא תְּלִיָּין בַּהֲאִי
 מִזְלָא, כְּמָה דְאֹקִימָנָא.

ספר מאורות הזהר

נתן לי השם יתברך בזכותך, וקנימתי נדרי אשר נדרתי להביאותיו כאן על ל"ג לעמר,
 ואתמול הביאותיו חי ועשיתי לו התגלחת בפירים ובזמרה ובתף ובכנור ומשקה
 ושמחה [כמו שנוהגים שם בזה], ועתה איך אסע מכאן בבושה ובכלימה בלי הילד
 כו', ובאיזה פנים אבוא הביתה. וקולותיה ובכיותיה הִיָּה נשמע על כל החצר הקדוש,
 ולב מי לא נמס פמים לשמע את קול צעקת האשה המרת לב ותחנוניה וצערי לבה.

ו. ואחר כך קמה ואמרה: צדיק צדיק, הנני מניחו לפניך כמו שהוא, ואנא ממך
 שאל תבישני ואל תחזיר פני ריקם ותחזירו לפני חי ובריא כמו שהביאותיו אתמול
 לפניך, ויתקדש שם שמים ושםך בעולם, וידעו כי יש ה' וצדיקים שופטים בארץ.

והִלְבָּא וְכָל אֵינוֹן אֲמוּרִין וּפְדִרִין, דְּמִתְאַפְּלִין
כָּל לֵילֵיאָא.

וּכְאִין אֵינוֹן, (ס"א ישראל) דְּמִקְרַבִּין רוּחִין דְּלֵהוֹן,
קְרַבְנִין קָדָם יי'. וּבְכָל לֵילֵיאָא וְלֵילֵיאָא,
דְּרוּחָא דְּלֵהוֹן הִיא הָעוֹלָה לְגַבְיָהּ, אִי סְלִיק
לָהּ, בְּתוֹרָה וּמִצְוָה, בְּתוֹרָה, דְּאִיהִי עֶשֶׂר
אֲמִירָן, דְּאֲתִיִּיהִבוּ מֵאֵת יי' דְּבַעֲשָׂר דְּבָרָן,
מֵאֲתוּוֹן ה"ה. (ס"א ב', בְּשִׁית) בְּשִׁית חוּמְשֵׁי תוֹרָה
בְּסִפּוּר בְּרֵאשִׁית. חֲמִשָּׁה אֵינוֹן דְּאֲתִקְרִיאוּ
חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. שְׁתִּיתָא סִפּוּר בְּרֵאשִׁית
אֲקָרִי. וּבְמַחֲשָׁבָה דְּאִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו
ה"א, דְּאֲתַמַּר בֵּיהּ, יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה.
וּלְאֵן אֲתֵר סְלִיק. לְגַבֵּי כְּתֵר דְּתַמָּן עֲלַת
הָעֲלוֹת, מוּפְלָא וּמְכוּסָה.

וּכְאֵה מֵאֵן דְּסְלִיק לֵיהּ בְּמִצְוָה, דְּאִיהִי מִצְוֹת
תְּפִילִין, דְּבִהוֹן אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת, דְּבִהוֹן
שֵׁם יְהוָה. יי': קִדְשׁ לִי. ה': וְהִיָּה כִי יִבְיָאָךְ.
ו': שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. ה': וְהִיָּה אִם שָׁמוּעַ.
בְּמַחֲשָׁבָה. לְקִשְׂרָא לָהּ בִּיד, דְּשְׂכִינְתָא אִיהוּ
יי' כְּלִילָא מְמַעֲשָׂה דְּאִיהִי ה'. וְדַבּוּר דְּאִיהִי
בִּינָה, כְּלִילָא ו' סְפִירָאן. וּבְמַחֲשָׁבָה דְּאִיהוּ
יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, יְהוָה. יי"ד אֲתוּוֹן,
כְּחוּשְׁבֹן יד. וְאֲתִרְמִיזוּ בְּאַרְבַּע פְּרָשִׁיין, וּבִיתָא
דְּתַפְּלִין א', וְתִרִין רְצוּעֵי דְרִישָׁא, (נ"א וְדִיָּה)
שְׁבַע. דְּתִרִין שִׁינִין תִּשְׁעַ. וְקִשְׂר דְּרְצוּעָה
עֶשֶׂר. וְד' פְּרָשִׁיין דִּיד, (ס"א תְּרִינ"ד) יד דְּשְׂכִינְתָא,
יד יְהוָה.

בְּגִינָה אֲתַמַּר, (תְּהִלִּים לא) בִּידָךְ אֲפָקִיד רוּחִי וְגו'.

רוּחַ אֲתַפְּקֵד לֵיהוָה. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא נְחִית לְגַבְיָהּ, לְקַבְּלָא לֵיהּ לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא.
וְנִטְרִי לֵיהּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ. וּמֵאֵן
גְּרִים דָּא. מֵאֵן דְּבְכָל מִצְוָה וּמִצְוָה, סְלִיק
שְׂכִינְתָא לְגַבֵּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

בְּהִמּוֹת, שְׁהִיָּה מִתְמַעֲט הָדָם
וְהַחֲלָב וְכָל אוֹתָם אֲמוּרִים
וּפְדִרִים שְׁנַאֲכָלִים כָּל הַלֵּילָה.
אֲשִׁרְיָהֶם (שְׂרָא) שְׁמַקְרִיבִים אֵת
רוּחָם קְרַבְנוֹת לְפָנֵי ה', וּבְכָל
לֵילָה וְלֵילָה שְׁרוּחָם הִיא הָעוֹלָה
אֵלָיו, אִם מַעֲלָה אוֹתָהּ בְּתוֹרָה
וּמִצְוָה, בְּתוֹרָה שְׁהִיא עֶשֶׂר
אֲמִירוֹת, שְׁנַתְּנוּ מֵהָאוֹת יי'
שְׁבַעֲשָׂר דְּבִרוֹת, מֵאוֹתִיּוֹת ה"ה.
(בו' בְּשִׁשָּׁה) בְּשֵׁשׁ חֲמִשֵׁי תוֹרָה בְּסִפּוּר
בְּרֵאשִׁית. חֲמִשָּׁה הֵם שְׁנַקְרָאוּ
חֲמִשָּׁה חֲמִשֵׁי תוֹרָה. שְׁשֵׁי נִקְרָא
סִפּוּר בְּרֵאשִׁית. וּבְמַחֲשָׁבָה שְׁהוּא
יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, שְׁנַאֲמַר בו'
יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה. וְלֵאמֹר
מִקּוֹם עוֹלָה? לְכַתֵּר שְׁשֵׁם עֲלַת
הָעֲלוֹת, מְפִלָא וּמְכַסָּה.

אֲשִׁרֵי מִי שְׁמַעֲלָהּ בְּמִצְוָה, שְׁהִיא
מִצְוֹת תְּפִלִּין, שְׁבָהֶן אַרְבַּע
פְּרָשִׁיּוֹת, שְׁבָהֶן שֵׁם יְהוָה: יי' -
קִדְשׁ לִי. ה' - וְהִיָּה כִי יִבְיָאָךְ. ו'
- שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. ה' - וְהִיָּה אִם
שָׁמוּעַ. בְּמַחֲשָׁבָה. לְקִשְׂר אוֹתָהּ
בִּיד, שְׁהִשְׂכִּינָה הִיא יי'ה וּכְלוּלָהּ
מְמַעֲשָׂה שְׁהִיא ה'. וְדַבּוּר שְׁהִיא
בִּינָה כְּלוּלָהּ ו' סְפִירָוֹת.
וּבְמַחֲשָׁבָה, שְׁהוּא יו"ד ה"א וְא"ו
ה"א, יְהוָה. יי"ד אוֹתִיּוֹת,
כְּחוּשְׁבֹן יד. וְנִרְמְזוּ בְּאַרְבַּע
פְּרָשִׁיּוֹת, וּבִית תְּפִלִּין א', וּשְׁתֵּי
רְצוּעוֹת הָרֵאשׁ - שְׁבַע. שְׁשִׁנֵּי
שִׁינֵין תִּשְׁעַ, וְקִשְׂר הָרְצוּעָה
עֶשֶׂר. וְאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת הִיד - הִרֵי
יי"ד, יד הִשְׂכִּינָה, יד יְהוָה.

בְּשִׁבְרָה וְאָמַר, (שֵׁם לא) בִּידָךְ
אֲפָקִיד רוּחִי וְגו'. הָרוּחַ נִפְקֵדָה
לֵיהוָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹרֵד
אֵלָיו לְקַבְּלוֹ לְשְׂכִינָה, וְשׁוּמְרִים
אוֹתוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתוֹ.
וּמִי גוֹרֵם אֵת זֶה? מִי שְׁבַכְל מִצְוָה
וּמִצְוָה מַעֲלָה שְׂכִינָה אֶל הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא.

ושבעים תבות של יענף ה' ביום צרה, ובמה היא צונחת? אלא ודאי בישראל יש בעלי תורה, מלאכים, מצד של אילת השחר, שהיא שכינה. וישתי דרגות הן - בקר ושחר, ועליהן נאמר (תהלים טו) נעמות בימינך נצח. בקר של אברהם, שהוא חס"ד, זה עולה יותר ביום הגאלה, אבל השחר מקדים ליום הגאלה, ומיהו? נצח, ששכינה מצדו נקראת אילת השחר.

ומשום כך, ל"מ נצח, שם נצ"ח, שלם ל"מ, שהם שבעים הקולות שצונחת אילת השחר על בניה, שהתחזק עליהם הקדרות בגלות, שחרות השחר בשבעים השנים האחרונות. (בשבעים) באותו זמן יתקדם בישראל, (ישעיה כו) כמו הרה תקריב ללדת תחיל תועק פחבליה בן היינו מפניך ה'. ועל בן נקוה לך ה' אלהינו:

ובכם האילת מכניסה ראשה בין ברפיה. הראש הוא צדיק יסוד עולם. בין ברפיה שהם נצח והוד. ונשבע לה בו לפדות את בניה בבקר, שהיא אריה, בקר זמין של אברהם, משיח בן דוד שיוצא מיהודה, שנאמר בו (בראשית מט) גור אריה יהודה. ומשום זה רוח א ח' ה' שכבי עד הבקר.

ובה (ישעיה טו) מוליך לימין משה זרוע תפארתו בוקע מים וגו'. משום שתפארת היא דרגת משה, הגוף, וחסד זרועו, ומשה נקשר בע"ב שהוא חסד, דרגתו של אברהם. שפך עולה בחשבון ח"י - ור"ו מן ויסע ויבא ויט, שלשת ענפי האבות. ש, שנגקשרה בש' של משה, שנאמר בהם (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל וגו', ופני נשר לארבעתן. מ"ה מן משה, ודמות פניהם פני אדם.

וע' תיבין דענף יי' ביום צרה. וכמאי צונחת. אלא ודאי ישראל אית בהון סארי תורה, מלאכים, מסמרא דאילת השחר, דאיהו שכינתא. ותרוין דרגין אינון, בקר ושחר, ועליהו אתמר, (תהלים טו) **נעמות בימינך נצח. בקר דאברהם, דאיהו חס"ד, דא סליק יתיר ביומא דפורקנא, אבל שחר אקדים ליומא דפורקנא. ומאי איהו. נצח, דשכינתא מסטריה אתקריאת אילת השחר. ובגין דא, ל"מ נצ"ח, תמן נצ"ח, תמן ל"מ. דאינון ע' קלין דצווחת אילת השחר על בנהא, דאתפקף עליהו קדרותא בגלותא, שחרות השחר בע' שנין בתראין, (בשבעים) בההוא זמנא יתקיים בישראל, (ישעיה כו) כמו הרה תקריב ללדת תחיל תועק פחבליה בן היינו מפניך יי'. ועל בן נקוה לך יי' אלהינו.**

ובהון אילת אעילת רישא בין ברפיה. רישא, איהו צדיק יסוד עולם. בין ברפיה דאינון נצח והוד. ואומי לה ביה, למפרק לבנהא בבקר, דאיהו אריה בקר ימינא דאברהם, משיח בן דוד דנפיק מיהודה, דאתמר ביה, (בראשית מט) גור אריה יהודה. ובגין דא, רות ג) ח' יי' שכבי עד הבקר.

ובה (ישעיהו טו) מוליך לימין זרוע תפארתו בוקע מים וגו', בגין דתפארת דרגא דמשה גופא, וחסד דרועא דיליה, ומשה אתקשר בע"ב דאיהו חסד, דרגא דאברהם. דהכי סליק בחושבון ח"י. ור"ו מן ויסע ויבא ויט, תלת ענפי אבהן, ש. דאתקשר בש' של משה. דאתמר בהון (יחזקאל א) ופני אריה אל הימין לארבעתן ופני שור מהשמאל וגו', ופני נשר לארבעתן. מ"ה מן משה, ודמות פניהם פני אדם.

(ס"א דאיהו) דרועא שמאלא, אתמר ביה, שמאל דוחה, וימין מקרבת. דאף על גב (דף ק"ב ע"א) דאקדים בתשרי, דאוקמוה ביה מארי מתניתין, בתשרי עתידין להגאל. תהא דוחה, בגין דלא ימות משיח בן אפרים, דוחה מרומי דאיהי שמאל. עד דיקרב ימין, פסח דרועא ימינא. לקיים בה, (מיכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות והאי איהו בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל. לקיים בהם (ישעיה נד) ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך יי.

ברוע שמאל נאמר שמאל דוחה, וימין מקרבת. שאף על גב שהקדים בתשרי, שבארוה בו בעלי המשנה, בתשרי עתידיים להגאל - תהיה דוחה, כדי שלא ימות משיח בן אפרים. דוחה מתשרי שהיא שמאל, עד שיקרב ימין, פסח ורוע ימין. לקיים בה (מיכה ז) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, וזהו בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל, לקיים בהם (ישעיה נד) ובחסד עולם רחמתיך אמר גאלך ה'.

ולבתר גטלי כלהו מגבורה, דמגיה משיח בן אפרים, לנטלא נוקמא משנאוי. דהכי בעי לנקאה עבורא, דאינון ישראל, בימינא. ולבתר לאוקדא קש, בשמאלא. הדא הוא דכתיב, (עובדיה א) והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום. וכנישו דעבורא, דא עמודא דאמצעיתא. ביה (בראשית כה) ויאסף (אל עמי). לאן אתר. דא שכנינא.

ואחר כך כלם נוטלים מגבורה, שממנה משיח בן אפרים, לטל נקמה משונאיו. שפך צריך לנקות את התבואה, שהם ישראל, בימין. ואחר כך לשרף את הקש בשמאל. זהו שכתוב (עובדיה א) והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום. וכנוס התבואה זהו העמוד האמצעי, בו (בראשית כה) ויאסף (אל עמי). לאיזה מקום? לבית, זו השכינה.

אבר בדרגא דמשיח בן יוסף, איהו דקא רמיז, (במדבר כב) עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחוף השור את ירק השדה. שעליהם נאמר (תהלים צא) בפרח רשעים כמו עשב וגו'. מפסח ועד תשרי תהיה הגאלה, שהוא עד. ומשם ואילף תהיה השמדתם, להשדמם (גאלה) עדי עד. (ולא עד בכלל, אלא עד שמגיע לעד. משם ואילף להשדמם עדי עד) כשהגיעו לתשרי, שהוא שור, בו כלחוף השור. דאיהו שור, ביה כלחוף השור.

אבר בדרגת משיח בן יוסף הוא רימוז, (במדבר כב) עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחוף השור את ירק השדה. שעליהם נאמר (תהלים צא) בפרח רשעים כמו עשב וגו'. מפסח ועד תשרי תהיה הגאלה, שהוא עד. ומשם ואילף תהיה השמדתם, להשדמם (גאלה) עדי עד. (ולא עד בכלל, אלא עד שמגיע לעד. משם ואילף להשדמם עדי עד) כשהגיעו לתשרי, שהוא שור, בו כלחוף השור.

וסמיכה (ס"א דישראל ומטו דלחון בימינא וכו') דלהון דישראל, בימינא דאיהו אריה. אבל קימה דלהון בגופא דאילנא. והאי איהו כל הפורע פורע בבורך, צדיק. דאתמר ביה ביוסף הצדיק, (בראשית לו) והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי.

וסמיכתם (של ישראל ותנטיה שלהם בימין) של ישראל בימין, שהוא אריה. אבל הקימה שלהם בגוף האילן. וזהו כל הכורע כורע בבורך, צדיק. שנאמר בו ביוסף הצדיק, (בראשית לו) והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי.

אֶלְמַתִּיכֶם וּתְשַׁתְּחוּ וַיִּנְּוּ לְאֶלְמַתִּי. וְהֵאֵי אִיהוּ, (רות
 א) חַי יְיָ שְׁכָבִי עַד הַבֶּקֶר. וְכָל הַזֹּקֵף זֹקֵף בְּשֵׁם, דְּרָגָא דְּמֹשֶׁה רַבִּינוּ לְעִילָא. (ס"א ובמשה)
 וּמֹשֶׁה לְתַתָּא, בֵּיהּ יְקוּמוּן כָּל יִשְׂרָאֵל, כְּאַבְרָיִן
 דְּגוּפָא, דְּבִיהּ כְּלֵהוּ זְקִיפִין בְּעַמִּידָה. וּבְהֵאֵי
 אִיהוּ כָּל הַזֹּקֵף, זֹקֵף בְּשֵׁם, בְּגִין דְּעַלְיָה
 אֲתָמַר, (שמות לג) וְאֲדַעֵף בְּשֵׁם.

יְהוֹן מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, דְּאִיהוּ אַרְיָה, מִימִינִיהּ.
 וּמְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, דְּאִיהוּ שׂוֹר, מְשַׁמְאֲלִיהּ.
 מִימִנָּא אַבְרָהָם, מְשַׁמְאֲלָא יִצְחָק, וְאִיהוּ נֶשֶׁר
 בְּאַמְצְעִיתָא. שְׁלֻשְׁתַּת דְּלֵהוֹן, מְסֻטְרָא דְיַעֲקֹב.
 שׁוֹר דְּמֹשֶׁה, קְדוּשָׁה לָךְ יִשְׁלָשׁוּ. מְסֻטְרָא
 דְּאַרְיָה, ג' אֲנָפִין דְּאַבְהָן, אֲתַקְרִיאוּ אַרְיֹת.
 בְּקָר. מְסֻטְרָא דְשַׁמְאֵל אֲתַקְרִיאוּ פְרִים
 מְנַגְחִים. וּמְסֻטְרָא דְאַמְצְעִיתָא, אֲתַקְרִיאוּ
 נְשָׂרִים. וְעַלְיָהּ אֲתָמַר (שמות יט) וְאַשָּׁא אֲתַכֶּם
 עַל כַּנְּפֵי נְשָׂרִים וְאַבִּיא אֲתַכֶּם אֵלַי. הָא אֵינוֹן
 תְּשַׁעֵה. עֲשִׂירָאָה, וּרְבִיעָאָה, אָדָם (מה שמו)
 דְּמֹשֶׁה דְּרַכִּיב עַל תְּלַת חַיּוֹן.

וְאֲתָמַר בְּיִשְׂרָאֵל, (בראשית א) וַיִּרְדּוּ בְדִגַּת הַיָּם,
 מְמַנָּן דְיִמָּא, בְּסֻטְרָא דְנַחֲשׁ, דְהִיָּה
 שְׂרָה דְמַצְרַיִם, דְאַתְפָּשֵׁט בְּגָלוּתָא בְּתַרְאָה,
 מֵיָם עַד יָם. וּבַעוּף הַשָּׁמַיִם, עַרְבּוּבֵיָא בִישָׂא.
 עַמְלָקִים, נְפִילִים, תְּעַרוּבַת דְכָל אוֹמִין, בְּכָל
 סֻטְרָא, בְּגָלוּתָא בְּתַרְאָה, בֵּין בְּיִשְׂרָאֵל, בֵּין
 בְּיִשְׁמַעֲאֵל, בֵּין בְּעֵשׂוֹ. (באומות העולם) וּבַבְּהֵמָה,
 אֵלִין בְּנֵי עֵשׂוֹ. דְשׁוֹלְטֵנְתָהוֹן בְּכָל הָאָרֶץ.

וַיִּתְקַיֵּים בְּמְשִׁיחַ, (תהלים עב) וַיִּרְדּוּ מֵיָם עַד יָם
 וּמִנְהַר עַד אֲפְסֵי אָרֶץ. וְהָכִי כְּבִ'
 מְשִׁיחִין, וְהָכִי בְיִשְׂרָאֵל, וְכֹלָא בְזִכּוֹת מ"ה
 דְּמֹשֶׁה. וַיִּיתּוֹן, גַּם דְּמְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד,
 מִיַּהוּדָה, אַרְיָה רָשִׁים עֲלִיהּ, וְגַם דְּמְשִׁיחַ בֶּן
 יוֹסֵף, שׂוֹר רָשִׁים עֲלִיהּ. וְגַם דְשִׁילָה, אַרְיָה

וְהוּ (רות א) חַי ה' שְׁכָבִי עַד הַבֶּקֶר.
 וְכָל הַזֹּקֵף זֹקֵף בְּשֵׁם - דְּרָגַת
 מֹשֶׁה רַבִּינוּ לְמַעְלָה. (ובמשה) וּמֹשֶׁה
 לְמַטָּה, בּוֹ יְקוּמוּ כָּל יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ
 אִיבְרִים שְׁל הַגּוֹף, שְׁבוּ כְּלָם
 זְקוּפִים בְּעַמִּידָה. וּבְיָהּ הוּא כָּל
 הַזֹּקֵף זֹקֵף בְּשֵׁם, מְשׁוּם שְׁעֲלִיו
 נְאָמַר (שמות לג) וְאֲדַעֵף בְּשֵׁם.

וְהוּ מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, שְׁהוּא אַרְיָה,
 מִימִינוּ, וּמְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, שְׁהוּא
 שׂוֹר, מְשַׁמְאֵל. מִימִין אַבְרָהָם,
 מְשַׁמְאֵל יִצְחָק, וְהוּא הַנֶּשֶׁר
 בְּאַמְצְעֵי. הַשְּׁלֻשְׁתַּת שְׁלָהֶם מְצַד
 שְׁל יַעֲקֹב. שׁוֹר מֹשֶׁה, קְדוּשָׁה
 לָךְ יִשְׁלָשׁוּ. מְצַד שְׁל אַרְיָה שְׁלֻשְׁתַּת
 פְּנֵי הָאֲבוֹת נְקָרָאוּ אַרְיֹת. בְּקָר.
 מְצַד שְׁל שַׁמְאֵל נְקָרָאוּ פְרִים
 מְנַגְחִים. וּמְצַד הָאַמְצְעֵי נְקָרָאוּ
 נְשָׂרִים, וְעַלְיָהֶם נְאָמַר (שמות יט)
 וְאַשָּׁא אֲתַכֶּם עַל כַּנְּפֵי נְשָׂרִים
 וְאַבִּיא אֲתַכֶּם אֵלַי. הֵרִי הֵם ט'.
 עֲשִׂירֵי וּרְבִיעֵי אָדָם (מה שמו) שְׁל
 מֹשֶׁה שְׂרוּכָב עַל שְׁלֹשׁ חַיּוֹת.

נְאָמַר בְּיִשְׂרָאֵל, (בראשית א) וַיִּרְדּוּ
 בְּדִגַּת הַיָּם - הַמְמַנִּים עַל הַיָּם בְּצַד
 שְׁל הַנַּחֲשׁ, שְׁהִיָּה שְׂרָה שְׁל
 מְצַרַיִם, שְׁהַתְּפָשֵׁט בְּגָלוּת
 הָאֲחֵרוּנָה מֵיָם עַד יָם. וּבַעוּף
 הַשָּׁמַיִם - עַרְבּוּבֵיָה רְעָה.
 עַמְלָקִים, נְפִילִים, תְּעַרְבַת שְׁל כָּל
 הָאֲמוֹת בְּכָל צַד בְּגָלוּת הָאֲחֵרוּנָה,
 בֵּין בְּיִשְׂרָאֵל, בֵּין בְּיִשְׁמַעֲאֵל, בֵּין
 בְּעֵשׂוֹ. וּבַבְּהֵמָה - אֵלוּ בְנֵי עֵשׂוֹ
 שְׁשׁוֹלְטֵנִים בְּכָל הָאָרֶץ.

וַיִּתְקַיֵּים בְּמְשִׁיחַ, (תהלים עב) וַיִּרְדּוּ
 מֵיָם עַד יָם וּמִנְהַר עַד אֲפְסֵי אָרֶץ.
 וְכַף בְּשֵׁנֵי מְשִׁיחִים, וְכַף בְּיִשְׂרָאֵל,
 וְהַכֹּל בְּזִכּוֹת מ"ה (שמו) שְׁל מֹשֶׁה.
 וְכִיבָּאוּ גַם שְׁל מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד
 מִיַּהוּדָה - אַרְיָה רָשׁוּם עֲלָיו, וְגַם
 שְׁל מְשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף - שׂוֹר רָשׁוּם
 עֲלָיו. וְגַם שְׁל שִׁילָה - אַרְיָה לְמִין,
 שׂוֹר לְשַׁמְאֵל, וְנֶשֶׁר בְּאַמְצְעֵי,
 וְאָדָם עַל כְּלָם. וְאַרְבַּע פְּנֵים לְכָל

אָחַד, אַרְבַּעַה שְׁבֻטִים שֶׁל שְׁלֹשׁ חַיִּוֹת - שְׁנַיִם עֶשֶׂר. וְלֹאֲדָם שֶׁהוּא מֵה בְּנֵי מֹשֶׁה, שֶׁבָּאוּתוֹ זְמַן יִתְקַים בְּמִשְׁה (במדבר יד) וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גָּדוֹל וְעֲצוּם מִמֶּנּוּ. בָּאוּתוֹ זְמַן, (קהלת א) מִ"ה שִׁיְהִיָּה ה' וְיֵאָשֶׁר שְׁיִהְיֶה, וְאֶשֶׁר לְהִיּוֹת כְּכֹר הִיָּה.

וְהֵאֲרָהִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף - יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (יחזקאל לד) וְאַתָּן צֹאנֵי צֹאן מִרְעִיתִי אֲדָם אִתָּם, הֵיוּ נִרְדָּפִים לְפָנַי הָעֶרֶב רַב, זֹאבִים רַעִים, הָרִי בְּנִימִין זֹאֵב יִטְרֹף אֲלֵיהֶם, שְׁטוֹרֵף אוֹתָם, וְיִתְקַים בָּאוּתוֹ זְמַן - בְּבִקְרָא יֹאכַל עַד, שֶׁהֵינּוּ עַד כִּי יִבֹּא שִׁילָה, וְזֶה בְּקֹר שֶׁל אֲבָרָהָם. (בראשית מט) וְלָעֶרֶב יִחַלֵּק שֶׁלֵּל - זֶה עֶרֶב שֶׁל יִצְחָק, שֶׁשָּׁם שְׁנַיִם מְשִׁיחִים. בְּאֶחָד יֹאכַל (הַמִּמּוֹן) הַמִּמְנָה שֶׁל אֲמוֹת הָעוֹלָם, וּבְאֶחָד יִחַלֵּק לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל.

יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם אֵילָת, נִרְדָּפִים לְפָנַי הָרַשְׁעִים אַרְיֹת, וְיִתְעוֹרֵר נִפְתָּלִי, שֶׁהוּא אֵילָה שֶׁלָּחָה הַנֶּחֱטָן אֲמָרִי שֶׁפֶר. יִתְעוֹרֵר בְּמִין, שֶׁהוּא אַרְיָה, מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, שֶׁנֶּאֱמַר בּו גִּיּוֹר אַרְיָה יִהְיֶה מִטְרֹף בְּנֵי עֲלִית. וְיִחַזְקוּן (יחזקאל) עַל אֲמוֹת הָעוֹלָם, פָּרַע שֶׁכָּב עֲלֵיהֶם לְטְרֹף אוֹתָם, מִי יִקְיַמְנֵהוּ. בָּאוּתוֹ זְמַן נִרְאָה מִי הוּא אֵלוֹהַ אַחֵר שֶׁיִּקְיַם אוֹתוֹ מִלְטָרֹף עֲלֵיהֶם אוֹ אִמָּה וְלִישָׁן.

וְיִשְׂרָאֵל שֶׁהֵיוּ פִּיּוּנָה, נִרְדָּפִים לְפָנַי נֶשֶׁר מִצַּד שֶׁל הַעוֹפּוֹת שֶׁל אֲמוֹת הָעוֹלָם. בָּאוּתוֹ זְמַן יִתְעוֹרֵר נֶשֶׁר וְיִפְרֹשׁ כְּנָפָיו עַל עַרְבוּבֵי הָאֲמוֹת, וְעֶשׂוֹ וְיִשְׁמַעֵאל, שֶׁהֵם עֲמֻלָּקִים, וְעַרְבוּבֵיָה רָעָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְטוֹרֵף אוֹתָם שֶׁלֹּא יִשְׂאֵר אֶחָד מֵהֶם, לְקַיֵּם מֵה שֶׁנֶּאֱמַר בְּיִשְׂרָאֵל, (דברים לב) ה' בְּדָד יִנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֹכַר.

שֶׁנֶּאֱמַר בְּיִשְׂרָאֵל, (דברים לב) יי' בְּדָד יִנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֹכַר.

לְיִמִּינָא, שׁוֹר לְשִׁמְאֵלָא, נֶשֶׁר בְּאֲמַצְעִיתָא, וְאֲדָם עַל פְּלָהוּ. וְאַרְבַּע אֲנַפִּין לְכָל חַד. אַרְבַּע שְׁבֻטִין דְּתַלְתַּת חַיּוֹן, תְּרִיסֵר. וְלִגְבֵי אֲדָם, דְּאִיְהוּ מֵה שְׁמוֹ, בְּנֵי מֹשֶׁה, דְּבַהֲהוּא זְמַנָּא יִתְקַיֵּים בְּמִשְׁה (במדבר יד) וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גָּדוֹל וְעֲצוּם מִמֶּנּוּ. בַּהֲהוּא זְמַנָּא, (קהלת ג) מִ"ה שִׁיְהִיָּה הו"א שְׁיִהְיֶה. (קהלת ג) וְאֶשֶׁר לְהִיּוֹת כְּכֹר הִיָּה.

וְהֵאֲרָהִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף, יִשְׂרָאֵל דְּאִתְמַר בְּהוֹן, (יחזקאל לד) וְאַתָּן צֹאנֵי צֹאן מִרְעִיתִי אֲדָם אִתָּם, הוּוּ נִרְדָּפִים קָדָם עֶרֶב רַב, זֹאבִים בִּישִׁין, הָא (בראשית מט) בְּנִימִין זֹאֵב יִטְרֹף לְגַבְיֵיהוּ, דְּטְרִיף לוֹן, וְיִתְקַיֵּים בַּהֲהוּא זְמַנָּא, בְּבִקְרָא יֹאכַל עַד. דְּהֵינּוּ עַד כִּי יִבֹּא שִׁילָה, וְדָא בְּקֹר דְּאֲבָרָהָם. וְלָעֶרֶב יִחַלֵּק שֶׁלֵּל דָּא עֶרֶב דְּיִצְחָק, דְּתַמָּן תְּרִין מְשִׁיחִין. בְּחַד יִיכּוֹל (ס"א מִמּוֹנָא) מִמְּנָא דְּאוּמִין דְּעֵלְמָא. וּבְחַד יִחַלֵּק לוֹן לְיִשְׂרָאֵל.

יִשְׂרָאֵל דְּאֵינוֹן אֵילָת, נִרְדָּפִין קָדָם רִשְׁיַעֲיָא אַרְיֹת. וְיִתְעַר נִפְתָּלִי, דְּאִיְהוּ אֵילָה שְׁלוּחָה הַנּוֹתָן אֲמָרִי שֶׁפֶר. יִתְעַר בְּיִמִּינָא (דף ק"ב ע"ב) דְּאִיְהוּ אַרְיָה מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, דְּאִתְמַר בֵּינָה, (בראשית מט) גִּיּוֹר אַרְיָה יִהְיֶה מִטְרֹף בְּנֵי עֲלִית. וְיִחַזְקוּן (ד"א יחזקאל) עַל אוּמִין דְּעֵלְמָא, פָּרַע שֶׁכָּב עֲלֵייהוּ, לְמִטְרֹף לוֹן מִי יִקְיַמְנֵהוּ, בַּהֲהוּא זְמַנָּא נִחְזִי מָאן הוּא אֵילָה אַחְרָא, דְּיִקְיַם לִיה מִלְטָרֹף עֲלֵייהוּ, אוֹ אוּמָה וְלִישָׁן.

וְיִשְׂרָאֵל דְּהוּוּ פִּיּוּנָה, נִרְדָּפִין קָדָם נֶשֶׁר, מִסְטְרָא דְּעוֹפִין דְּאוּמִין דְּעֵלְמָא. בַּהֲהוּא זְמַנָּא, יִתְעַר נֶשֶׁר, וְיִתְפָּרֵשׁ גְּדַפְהָא, עַל עַרְבוּבֵי דְּאוּמִין, וְעֶשׂוֹ וְיִשְׁמַעֵאל, דְּאֵינוֹן עֲמֻלָּקִים, וְעַרְבוּבֵיָא בִּישָׁא דְּיִשְׂרָאֵל, וְטְרִיף לוֹן, דְּלֹא יִשְׁתָּאֵר חַד מִמֶּנְיָהוּ, לְקַיֵּים מֵה שֶׁנֶּאֱמַר בְּיִשְׂרָאֵל, (דברים לב) יי' בְּדָד יִנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֹכַר.

מתכון ואילך, אין מקבלים גרים, כמה דאוקמיה מארי מתניתין אין מקבלים גרים לימות המשיח. ואומין עובדי כוכבים ומזלות דעלמא דישתארון, יתער קדשא ברין הוא חיה דאדם, לשלטאה עלייהו. לקיימא בהון, (ישעיה ט) פי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוהו יאבדו. לקיים בישראל, (בראשית א) וירדו בדגת הים וגו'. (בראשית ט) ומוראכם וחתכם וגו'.

משם ואילך אין מקבלים גרים, כמו שבארנו בעלי המשנה, אין מקבלים גרים לימות המשיח. ואמות עובדי כוכבים ומזלות של העולם שישאר, יעורר הקדוש ברין הוא חיה של אדם לשלט עליהם, לקיים בהם (ישעיה ט) פי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוהו יאבדו. לקיים בישראל, (בראשית א) וירדו בדגת הים וגו'. (שם ט) ומוראכם וחתכם וגו'.

ומסטרא דתבואות, חמשה מיני נהמא, תבירין מפלהו. ואינון, חטה, ושעורה, וכסמת, ושבלת שועל, ומתיל לון לישראל, הדא הוא דכתיב, (ירמיה ב) קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה, בה'. פד יפקון מגלותא, הכי יהון תבירין, עד דיתברירי אוכל מתוף פסולת, דהיינו קש, ערב רב, עד דיתבררו וישתמודעו ישראל פיניהו, כפר, דאתברירי מגו מוץ ותבן.

ומצד של תבואות חמשה מיני לחם, שבורים מפלם, והם: חטה, ושעורה, וכסמת, ושבלת שועל, ושיפון. המשיל אותם לישראל, זהו שכתוב (ירמיה ב) קדש ישראל לה' ראשית תבואתה, בה'. כשיצאו מהגלות, כף יהיו שבורים, עד שיתברר אכל מתוף פסלת, שהינו קש, ערב רב, עד שיתבררו ויודעו ישראל פיניהם, כמו בר שנובר מתוף מוץ ותבן. ועד שיתבררו מהם, י' שהיא מעשר, לא שורה על ה', שהוא לחם של חמשה מינים, לקיים את השבועה (שמות יז) כי יד על כס י"ה. ומשום כף מוץ ותבן אינו מחיב במעשר עד שיתברר. אחר שיתברר, מתכנסים לאותו מקום שנקרא ירושלים, כמו שאת החטה, אחר שנובר קש ותבן, מכניסים אותה לאוצר. כף יתכנסו ישראל, שהם בר, לירושלים, שהיא בניה על הר ה', שנגמר בה (תהלים כד) מי יעלה בהר ה' ומי יקום בקום קדשו ובר ל'ב. נקי כמו בר, שהיא תבואה כשנוברת מתוף פסלת. באותו זמן - נשקו בר, כבתחלה, שנגמר בו (שיר א) ישקני מנשיקות פיהו. בר תרגום בן. באותו זמן שיהיו נקיים כמו בר מתוף קש ותבן, שורה שמו עליהם,

ועד דיתברירו מנייהו, י' דאיהו מעשר, לא שריא על ה', דאיהו נהמא, דחמשה מינין, לקיימא אומאה, (שמות יז) כי יד על כס י"ה. ובגין דא, מוץ ותבן, אינו מחוייב במעשר, עד דיתברירי. לבתר דיתברירי מתכנסין לההוא אתר דאקרי ירושלים. כמה דחטה, דבתר דאתברירי קש ותבן, מכניסין לה לאוצר. הכי יתכנסון ישראל, דאינון בר, לירושלים, דאיהי בניה על הר יי', דאתמר בה, (תהלים כד) מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו ובר ל'ב. נקי כפר, דאיהו עבירא כד ברירי מגו פסולת. בההוא זמנא, נשקו בר כדבכדמיתא, דאתמר ביה, (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו. בר תרגום בן, בההוא זמנא דיהון נקיים כפר, מגו קש ותבן. שריא שמייה

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמצייל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבילים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

גדולי ישראל
והזהר

